

KUJŽNICA
ANBARA KANDELJA
V CELJU

Celje - skladišče

D-Per

214/1981

1119811177,12

COBISS

Emajlirec

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI EMO CELJE

LETO XXXI. - ŠT. 12 - 30 JUNIJ

Ive Šubic: Na kurirski stezi 1956, lesorez

Ob dnevu borca

4. julij — DAN BORCA — praznik vseh nas, praznik bivših partizanov in aktivistov, praznik, ko se spomnimo na dni, ko je prišlo do usodne odločitve jugoslovanskih narodov, da se z orožjem v roki upro nadutemu okupatorju, ki si je podjarmil skoraj vso Evropo in bil na višku svoje moči in slave.

V mislih se spominjamo vročih julijskih dni 1941, ko so odhajali v partizane in ilegalo prvi naši tovariši. Na ta upor je okupator odgovoril s strašnim terorjem in okrutnostjo.

Ob cestah so takrat ležala prestreljena telesa talcev, gorele so slovenske vasi in domačije. Marsikdo je v tistih dneh podvomil v uspeh upora proti tako veliki in močni sili kot je bil sovražni Tretji rajh.

Vendar tovariši so verovali, upali in se borili. Mnogi najboljši so padli, vendar upor se je širil in razraščal.

Vedno več ljudi je odhajalo v gozdove, čete partizanov so se združevale v bataljone in s skupnimi

močmi je bil dosežen težko priborjeni cilj — svobodna Jugoslavija.

Dolga je bila doba štirih let, toda končno smo le zmagali. Osvobojeni okupatorja in socialnih zatiralcev, smo s skorajda neverjetno prizadevnostjo začeli z obnovo porušene domovine. Ljudske množice so ustvarjale s svojim delom skorajda neverjetne stvari.

Danes, po toliko letih smo ustvarili za večino ljudi dokaj velik življenjski standard. Žal pa moramo z malo grenkobe ugotavljati, da marsikaj v naši družbi še ni tako kot smo si zastavili, tako kot smo si zamišljali.

Marsikdo v naši družbi živi bolje, kakor pa bi si s svojim delom zaslužil. Bivši borci in aktivisti se tega dobro zavedajo in seveda marsikdaj tudi upravičeno kritizirajo.

Vendar pa smo lahko vseeno ponosni, saj se naša domovina razvija z nezadržnim tempom v moderno in tehnološko razvito skupnost.

Neomajna in trdna je naša odločenost, da uresničimo TITOVO vizijo Jugoslavije. Sedanje velike in resne gospodarske težave nas obvezujejo k še večji odgovornosti pri popolnem uresničevanju te vizije.

Začeti boj za gospodarsko stabilizacijo zahteva od vseh nas, od vsega našega ljudstva, delavskega razreda, ustvarjalnih in vseh subjektivnih sil veliko odločnosti in discipline pri doseganju ciljev srednjeročnega plana družbenega razvoja, večjo in smotrnejšo proizvodnjo ter varčevanje, produktivnost, boj za večji dohodek in življenjski standard delovnega človeka, spoštovanje in vrednotenje človekovega dela.

Z zavestno odgovornostjo vsakega delovnega človeka za svoje delo in z odločnim bojem za samoupravljanje bomo premostili sedanji težak gospodarski položaj in si zagotovili pot za nadaljnji nemoten družbenoekonomski razvoj naše družbe.

Razstava „Varnost in družbena samozaščita“ v dvorani Golovec v Celju

Ob 30-letnici ustanovitve organov za notranje zadeve (OZNA) leta 1974 je bila s politično podporo najvišjih zveznih organov v Beogradu odprta razstava Tri desetletja varnostne službe (sedaj Varnost in družbena samozaščita). Vsebinsko je bila razstava zasnovana tako, da je predstavila zgodovinski razvoj organov za notranje zadeve v vseh republikah in pokrajinah, ključna varnostna vprašanja posameznih obdobj našega razvoja (NOB, obračun s kolaboracijo in bandami, informbirojevsko izdajo, aktivnost skrajne politične emigracije, nekatere akcije tudi obveščevalnih služb in notranjih sovražnikov,

določene probleme na področju zatiranja kriminalitete, prometne in požarne varnosti itd.) in v manjši meri proces podružbljanja varnosti in družbene samozaščite. RS Slovenija je bila glede na vsejugoslovanski značaj razstave ustrezno predstavljena tako z vidika razvoja in aktivnosti Varnostno - obveščevalne službe OF, manj narodne zaščite, kot z vidika deleža naše republike pri zagotavljanju varnosti SFRJ.

Razstava je po Beogradu obšla praktično že vse republike in pokrajine. Ogledalo si jo je v celoti več kot dva milijona občanov, zlasti mladine. Razstavo so povsod sprejeli kot širšo

družbenopolitično in samozaščitno akcijo, katere namen je bil predvsem seznaniti občane z aktualnimi varnostnimi vprašanji naše družbe in spodbuditi samozaščitno osveščenost ter varnostno kulturo sploh, zlasti pri mladih. V ta namen so dobili organizatorji razstave (Zvezni sekretariat za notranje zadeve v sodelovanju z republičkimi in pokrajinskimi sekretariati) potrebno družbenopolitično podporo v republiškem in lokalnem merilu.

Po programu je SR Slovenija prevzela razstavo v letu 1981. Ne glede na njen vsejugoslovanski značaj je posvečena 40. obletnici ustanovitve Varnostno obveščevalne službe OF in

narodne zaščite. Za osvežitve in prilagoditev razstave našim razmeram so bile pripravljene potrebne dopolnitve z dokumenti in eksponati, ki kažejo razredno pogojenost in določenost našega varnostnega sistema in njegovo poreklo v revolucionarnem delavskem gibanju (delavska samobramba), vloga in pomen Varnostno obveščevalne službe OF in narodne zaščite pri zaščiti slovenskega naroda v njegovem boju za nacionalno in socialno osvoboditev, korenine samozaščitnega ravnanja v NOB in v povojni graditvi s poudarkom na današnji samozaščitni organiziranosti in aktivnosti.

S temi dopolnitvami je imela razstava tako jubilejni kot aktualni značaj, ob tem pa je še vedno ohranjen jugoslovanski okvir, kar je bil vseskozi koncept te razstave. Ob razstavi so organi za notranje zadeve pripravili tudi druge javne manifestacije (koncerte godbe milice in podobno).

V skladu s programom je bila razstava v Celju od 29. 5. do 7. 6. 1981 v prostorih Zavoda ŠRC »Golovec«.

Namen razstave je bil predvsem:

— seznaniti širšo javnost, delovne ljudi in občane z zgodovinskim razvojem varnostnih organov (Konec na 2. strani)

Velika aktivnost pri akciji - tekmovanje kovinarjev v naši DO

V našem glasilu smo že obširno obveščali člane kolektiva o tekmovanju kovinarjev v posameznih TOZD naše DO. Z akcijo in aktivnostjo smo tokrat lahko zadovoljni, saj je vseh TOZD, kjer so za to dani pogoji, zadovoljivo potekale akcije in tudi

uradno razglasil rezultate tekmovanja.

Po prvih ocenah smo lahko z izdelki oziroma tekmovalnimi vajami zadovoljni in ugotovitev je, da smo z usmeritvijo tekmovanja dosegli osnovni namen, to je, da tekmovalnja prispevajo k uveljavljanju proizvodne ustvarjalnosti in drugih oblik inventivne dejavnosti.

Nedvomno je tudi, da takšno tekmovanje vzpodbujajo povečanje produktivnosti in ekonomičnosti dela in nenazadnje izboljšanje kvalitete dela. Verjetno smo lahko nadvse zadovoljni, da je organizatorjem uspelo pritegniti k tekmovanju tudi štiri tovarišice — varilke. To je edini primer v Celju in morda tudi v Sloveniji. Čeprav je število tekmovalk skromno, vendar za začetek nadvse zadovoljivo, kajti prepričani smo, da se bodo tovarišice enakovredno pomerile v konkurenci z delovnimi tovariši.

V prihodnjem tednu pripravljamo iniciativni odbor svečano razglasitev rezultatov in podelitev priznanj. Prvouvrščeni tekmovalci v vseh disciplinah pa prejmejo praktične nagrade. O rezultatih in uvrstitvah

posameznih tekmovalcev bomo podrobno obveščali člane kolektiva in tudi predstavili posameznike, ki so se najbolje uvrstili.

Letošnja akcija pa nam bo koristen napotek za nadaljnje aktivnosti na področju organiziranja proizvodno delovnih tekmovanj v naši DO.

številčno smo lahko zadovoljni s prijavi. V vseh TOZD so tekmovanja v varilni tehniki končana. Končano je tudi tekmovanje v orodnih poklicih. V teh dneh končujejo komisije za ocenjevanje izdelkov svoje delo in po končanem delu bo iniciativni odbor

Tokrat vam predstavljamo dva tekmovalca, in sicer Mirka Golouha iz TOZD Radiatorji in Helena Arzenšek iz TOZD Posoda. Oba tekmovalca sta tekmovala v plamenskem varjenju.

A. S.

„Celje 81“ v obrambi in zaščiti

Blizu 9.000 Celjanov je v soboto, 6. junija sodelovalo v združenih taktičnih vajih Celje 81, med njimi tudi precej naših sodelavk in sodelavcev.

To je bila največja takšna vaja v naši republiki in četrta po vrsti z zveznim pomenom. Doslej so bile takšne večje akcije v BiH, Srbiji in na Hrvaškem.

Sobotna množična vaja je bila osrednja slovenska in jugoslovanska prireditelja ob dnevu civilne zaščite, občani in družbene organizacije dobro pripravljene in usposobljene za zaščito ljudi in premoženja, kakor tudi za njihovo reševanje ob različnih nevarnostih, zlasti pa ob naravnih in drugih nesrečah ter v vojni.

Ponovno se je potrdila velika pripravljenost delovnih ljudi in občanov, da varujejo in branijo svojo svobodo in samoupravno socialistično ureditev.

Vaja je potrdila pravilnost našega koncepta splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite in naš obogatila z novimi izkušnjami in spoznanji ter opozorila, kaj še moramo narediti, da bodo rezultati še boljši.

Po zaključku osrednje vaje so se vse enote udeležile parade po celjskih ulicah, zaključek prireditve pa je bil ob bazenu na Ljubljanski cesti.

Razstava »Varnost in družbena samozaščita« v dvorani Golovec v Celju

(Nadaljevanje s 1. strani) oz. organov za notranje zadeve v vseh republikah in AP, nadalje

— opozoriti delovne ljudi in občane in še posebej odgovorne družbene dejavnike na aktualna vprašanja celotne samozaščitne aktivnosti in izkoristiti za intenziviranje procesa podružbljanja družbene samozaščite in za njeno še večjo afirmacijo.

Razstava je nedvomno pomembno vplivala na varnostno kulturo ter na večjo samozaščitno osveščenost naših delovnih ljudi in občanov.

Razstavo so si ogledali številni delovni ljudje in občani, še posebej pa tisti,

ki delujejo na področju družbene samozaščite (v komitejih za SLO in družbeno samozaščito na vseh ravneh, vodstva družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov, poslovojni kadri, prosvetni delavci, delavci ONZ, pripadniki TO, JLA) ter mladina.

Razstavo smo si v organiziranih skupinah ogledali tudi člani našega kolektiva in moramo priznati, da je bila resnično temeljito pripravljena in vredna ogleda. Nedvomno pa je dala pomemben prispevek k osveščanju in širjenju varnostne kulture med našimi delovnimi ljudmi in občani.

Končano tekmovanje kovinarjev v EMO

Interno tekmovanje kovinarjev v naši DO je po vseh TOZD končano, hkrati pa je na podlagi poročil posameznih komisij ugotovljen in razglašen vrstni red, oziroma uvrstitve po posameznih panogah tekmovanja.

V varilni tehniki je v DO EMO tekmovalo 33 tekmovalcev. V plamenskem varjenju je tekmovalo 20 varilcev. Iz rezultatov je razvidno, da je uvrstitev naslednja:

1. MIRKO GOLOB — TOZD RADIATORJI
2. MARTIN ČRETNIK — TOZD RADIATORJI
3. IVAN MUTEK — TOZD POSODA

V CO₂ tehniki je tekmovalo 11 tekmovalcev. Rezultat je naslednji:

1. IVAN BELINA — TOZD KONTEJNER
2. ANTON PEKOŠAK — TOZD KONTEJNER
3. IGNAC BREČKO — TOZD KONTEJNER

V obločnem varjenju je tekmoval samo en tekmovalec. V argonskem varjenju TIG tehniki je sodeloval samo en tekmovalec.

V plamenskem varjenju so tekmovali tudi štiri tovarišice iz TOZD POSODE, in sicer:

- HELENA ARZENŠEK
ANA ARZENŠEK
MARIJA VIDMAR
KATJA BINČI

V CO₂ varjenju je tekmovala tov. Cvetka Počivalnik iz TOZD Kontejner. Potrebno je omeniti, da imajo vse tov. pri skupni uvrstitvi dokaj solidno število točk.

V orodnih poklicih je tekmovalo sedem tov. vsi iz TOZD Orodjarna. Uvrstitve so naslednje:

- ORODJARJI:
1. ROMAN ROBIČ
2. ZORAN ŠTRUBEJ
3. DARKO GABER

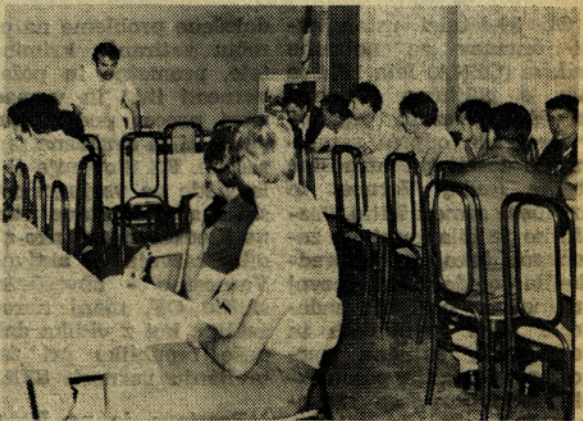
- REZKALCI:
1. PETER MUHANOVIC
2. DARKO MLINAR
3. MIRAN BRACUN

Iniciativni odbor je mnenja, da je bila aktivnost za akcijo v posameznih TOZD primerna in da je bil odziv tekmovalcev za prijavo tekmovanja zadovoljiv, vendar ta ugotovitev ne velja za vse TOZD.

V bodoče bo potrebno še več angažiranosti posameznikov, da bodo tovrstna tekmovanja še bolj množična. Posebno pohvalno se mora odbor izraziti in dati vse priznanje TOZD Radiatorji in TOZD Kontejner ter posameznikom v teh TOZD, ki so se maksimalno angažirali in zadovoljivo, predvsem pa množično organizirali tekmovanje v teh TOZD.

V prihodnjem letu je potrebno še bolj organizirati tovrstno manifestacijo v naši DO, kajti s tem bomo resnično dokazali, da EMO ima in razpolaga s sposobnimi kadri — kovinarji.

Slavko Adamič

Po tekmovanju je vse pozdravil glavni direktor EMO Franci Gazvoda

Priprave na 3. konferenco Zveze sindikatoev Slovenije

V sindikalnem poročevalcu št. 7 dne 11. 6. 1981 je izšlo gradivo za oblikovanje stališč in sklepov za 3. konferenco Zveze sindikatov Slovenije pod naslovom:

Vloga in naloge sindikatov pri uveljavljanju delavcev kot nosilcev socialne politike in zagotavljanja socialne varnosti.

Sama problematika na tem področju je zelo pomembna za vsako OOOZS v slehernem TOZD. Zaradi tega moramo doseči, da se o tem materialu razpravlja v sleherni sredini in ugotovi dejansko stanje, hkrati pa moramo prek razprav priti do predlogov in mnenj, katere morajo delegati predložiti na sami konferenci.

V sklepih IX. kongresa Zveze sindikatov Slovenije in s programom republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije za leto 1981 je bilo sprejeto stališče, da je uresničevanje socialne politike na sedanji stopnji razvoja samoupravnih socialističnih družbe ena izmed pomembnih in aktualnih nalog sindikalnih organizacij.

Odločitev, da bo 3. konferenca slovenskih sindikatov obravnavala vlogo in naloge sindikatov v socialni politiki in zagotavljanje socialne varnosti delavcev, pomeni ponovno potrditev usmerjenosti Zveze sindikatov Slovenije, da v času

med kongresoma spodbuja čim celovitejšo obravnavanje položaja delavcev in občanov pri zagotavljanju oblasti nad delom in rezultati njihovega dela.

Ker sta prva in druga konferenca Zveze sindikatov Slovenije v letu 1979 in 1980 obravnavali vprašanja planiranja in delitve osebnih dohodkov, pomeni vsebina tretje konference logično dopolnitev dela pri uresničevanju celovitosti interesov delovnih ljudi in občanov.

V samem gradivu je posebno poudarjena vloga in aktivnost OOOZS v vsaki TOZD, kje in s katerimi problemi naj se v razpravi daje posebna pozornost, in sicer:

Produktivnost in smotrna izraba delovnega časa
Zaposlovanje — izobraževanje — zdravstveno varstvo — varstvo pri delu — invalidsko varstvo — prehrana delavcev — otroško varstvo — stanovanjska problematika — preskrba z osnovnimi življenjskimi potrebščinami.

Material daje idealne možnosti, da ugotovimo v vseh sredinah, kaj nam na tem področju še pa in katere ukrepe in aktivnosti je potrebno sprejeti, da bo stanje na področju socialne politike krenilo v tako smer, da se zagotovi minimalne razmere z vidika socialne varnosti.

Socialistična republika Slovenija
OBČINA CELJE

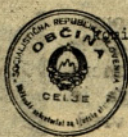
Organizacijski odbor za pripravo
zaključnih aktivnosti ob Dnevu
civilne zaštite Celje 81

KOMISIJA ZA PROTOKOL

Pri uspešnem zaključku aktivnosti ob Dnevu civilne zaštite, ki so bile 5. in 6. junija 1981 v Celju, je dala tudi naša organizacija pomemben prispevek. Organom samoupravljanja in posameznikom se za dobro sodelovanje, še zlasti pa za pomoč, ki ste jo nudili, iskreno zahvaljujemo.

Z vajo "Celje - 81" smo dokazali, da so zadeve SLO in DS sestavni del našega vsakdanjega dela in življenja — samoupravljanja, preverili smo svojo usposobljenost in opremljenost ter prispevali svoj delež k podružbljanju koncepta obrambe in zaštite.

Celje, 11. junija 1981

Predsednik
Komisije za protokol
Bojan Kopac

Časa za razpravo je dovolj, zato moramo stremeti in doseči, da bo resnično v vsaki sredini s pomočjo vseh družbenopolitičnih organizacij — samoupravnih organov in strokovnih služb organizirana kvalitetna razprava — ugotovljeno dejansko stanje in da bo sama razprava pripomogla, oziroma, da se bodo v razpravi izoblikovali konkretni predlogi in sklepi, ki bodo podlaga za kvalitetno razpravo in zaključke na sami konferenci.

Slavko Adamič

Tekmovanje mladih kovinarjev učencev

V času od 15. do 17. maja 1981 je bil v Sremski Mitrovici XIV. festival dela, katerega organizatorji so Predsedstvo konference ZSMJ, Predsedstvo konference ZSM Vojvodine, Redakcija »Mladost« in ostala glasila ZSMJ. Pomen festivala dela je predvsem v nadaljevanju tradicij dela in ustvarjalnosti mladih, poseben pomen pa ima sklepanje novih prijateljskih vezi ter utrjevanje starih, kar vse na svojevrsten način potrjuje in krepi bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti. Ekipo Občinske konference ZSMS Celje je zastopala ekipa 32 mladih kovinarjev iz šolskih centrov.

Na tem festivalu tekmujejo med sabo učenci raznih poklicev (orodjarji, strugarji, rezkalci itd.). ŠKIMC Store je v sodelovanju z nami na to tekmovanje poslal tudi našega učenca za orodjarja Erika Žlender, ki je med 48 učenci orodjarji zasedel odlično 8. mesto.

Ob tej priliki našemu učencu Eriku Žlender najiskreneje čestitamo z zavestjo, da je njegov uspeh tudi uspeh izobraževalne dejavnosti DO EMO.

Slavi

Učna delavnica v novih prostorih

Ob koncu aprila so se u-skraini čas, ker na dose-
čenci s svojimi učitelji danji v orodjarni ni bilo
Dragom Bajcem in Ivanom več mogoče uspešno in
Srotom dokončno preselili kvalitno izvajati praktič-
v prostore na novo locira- ni pouk učencev kovinar-
ne učne delavnice med ske usmeritve. Novo u-
kalinico in lužilnico po- smerjeno izobraževanje po-
cinkovalnice. Bil je že stavlja pred nas nove zah-

tevnije oblike in naloge kot na področju proizvodnega dela, tako tudi proizvodne prakse in usposabljanja učencev kovinarske usmeritve, zato bomo primerno učno delavnico še kako potrebovali in temu primerno tudi izkoristili.

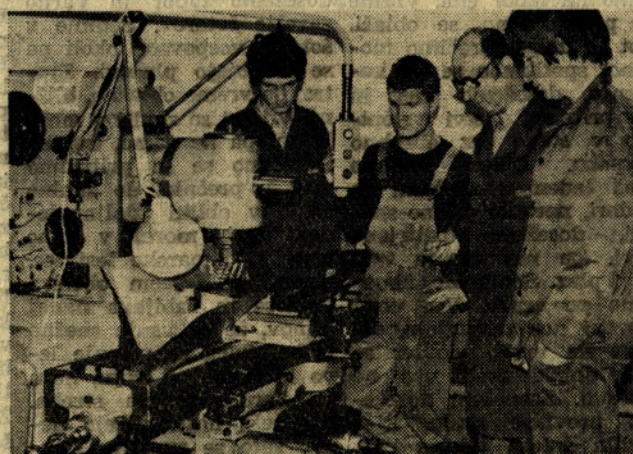
Glavno breme, ki pa ni majhno, je nosil TOZD orodjarna, kar pa ni povsem pravično, saj učna delavnica ni več pomembna samo za orodjarno, temveč za večino tozdov v EMO, posebno zdaj ko prehajamo na usmerjeno izobraževanje.

Ureditev delavnice še ni dokončna, potrebno bo še mnogo orodij oz. strojev za uspešno poučevanje, poleg tega bo potrebno odpraviti še vrsto pomanjkljivosti, na katere smo opozarjali že ob samem urejanju prostorov kot so HRUP, pomanjkljiva osvetljenost in ničevno prezračevanje, saj se iz sosednje varilnice valijo po prostoru nezdravi strupeni plini, kar za mlade ljudi predstavlja zdravju škodljivo učno področje, v katerem prebijejo 8 ur dnevno. Tudi tehnični prevzem še ni opravljen, ki bo ravno tako ugotovil navedene pomanjkljivosti in zahteval njihovo odpravo. Upamo, da bodo vse pomanjkljivosti odpravljene najpozneje do novega šolskega leta. Šele takrat bo lahko učna delavnica v popolnosti služila svojemu namenu in dajala še boljše usposobljene kadre, za kar imamo v EMO že več desetletno tradicijo in ne majhen sloves.

— Slavi —

V novih prostorih je mnogo bolj prijetno delati in pridobivati znanje

Drago Bajc s svojimi varovanci pri rezkalnem stroju v novih prostorih

Nov uspeh naših potapljačev

Pet članov kluba podvodnih dejavnosti LT EMO se je 30. maja udeležilo prvenstva Slovenije v podvodnem ribolovu. Tekmovanje je potekalo v vodah Rovinja od zaliva Kuvi do otoka Gustinje. Lov rib na tem področju je zelo težaven, ker je izredno slaba vidljivost, je pa precej plitvin od 8 pa tja do 20 m globine, kjer je še možno loviti ribe. Tekmovanja, ki je trajalo neprekinjeno 5 ur, se je udeležilo 17 tekmovalcev iz petih slovenskih društev.

Po pričakovanju so prva tri mesta in ekipno zmago zasedli člani DRM Ljubljana, ki trenutno sodijo v sam vrh podvodnega ribolova v Jugoslaviji. Ekipno drugo mesto oz. 4. in 5. mesto med posamezniki sta pa zasedla člana našega kluba. Tekmovanje je bilo zelo naporno, saj se je bilo potrebno potapljati v velike globine — prek 15 metrov. O zahtevnosti tekmovalca pričča tudi podatek, da je od sedemnajstih tekmovalcev ujelo le pet tekmovalcev veljavne ribe, ki morajo tehtati najmanj 0,5 kg oz. 2,5 kg, odvisno od vrste rib.

Rezultati:

Ekipno:

1. DRM Ljubljana I. 3 (Fortič, Vidmar)
2. LT Emo Celje I. 9 (Gregorčič, Klepec)
3. DRM Ljubljana II. 20 (Trenc, Vidali)

Posamezno:

1. Vane Fortič
 2. Stane Vidmar
 3. Ferdinand Trenc
 4. Emil Gregorčič
 5. Drago Klepec
DRM Ljubljana	13.750
DRM Ljubljana	11.370
DRM Ljubljana	4.645
LT Emo	1.140
LT Emo Celje	1.140
LT Emo Celje	1.030

Vsi uvrščeni tekmovalci so si priborili pravico nastopa na državnem prvenstvu, ki bo v septembru in oktobru v Budvi in na otoku Braču.

Po dveh mesecih v steni Lhotseja - doma

Po dveh mesecih izredno napornega plezanja v južni steni 8.511 m visokega Lhotseja so se člani jugoslovanske himalajske odprave »LHOTSE 81« pred kratkim vrnili domov.

Povzpeli so se nameralno na vrh po izredno zahtevni smeri, katere do zdaj še ni zmogel nihče. V času, ko je naša odprava naskakovala steno in vrh,

je bilo vreme močno neugodno. Vseskozi jih je pestil močan veter in padavine. Plezarci so žrtvovali za vzpon prek stene in osvojitve vrha prav vse, kar je bilo v njihovih močeh.

Za vzpon na vrh bi potrebovali samo še dva dni levega vremena, vendar je bila narava močnejša. Kljub temu pa so naredili mnogo več, kot je bilo pri-

čakovati. V izrednem finišu so preplezali to zahtevno steno, ki se je doslej še ni nihče resneje lotil.

Nazadnje je odpravo ločilo od vrha samo še 50 m tehničnega plezanja in 250 m položnega grebena, vendar se je morala zadnja naveza odpovedati vrhu, ker v snegu ni bilo mogoče nadaljevati v zamisljeni smeri. Zato je šla

naveza v levo varianto in preplezala steno.

V zadnji jurišni navezi odprave, ki se je lotila ključnega dela, sta bila Vanja Matijevec in naš soodelavec Franček Knez.

Njega smo po vrnitvi domov tudi naprosili, naj nam opiše svoje utrinke z odprave, katerih del objavljamo že v tej številki, ostale pa bomo objavili v naslednji.

V JUŽNI STENI LHOTSEJA

Dogodivščine okoli tabora ena

Sprehajamo se po Khatmanduju celih devet dni in smo že kar naveličnani. Za tem se nam nasmehne sreča, dobimo šestsežni avion »Pilatus«. Polet je enkrat, nad nami so gosti oblaki, pod nami pa porasli terasasti grebeni, ki se končujejo v globoko zarezanih dolinah. Nekaj časa letimo čez te grebene, za tem pa zavijemo v dolino Dhutkosi. Letimo navzgor po dolini, levo in desno se zatonem v ostrem zavoju pustimo navzdol na stezo. Letalo se dotakne steze, hip za tem pa že poskakujemo navzgor po prašnem makadamu, dokler se na vrhu vzpetine ne ustavimo, zlezemo iz aviona in zavijemo mimo hiš na ozko stezo, ki nas vodi ob reki Dhutkosi. Mine pet dni hoje po ozkih stezah mimo vasi do roba ledenika, kjer stoji naša baza. Iz baze je čudovit pogled na našo steno. V vsej veličini se ogromna in strma vzpenja v modrino jasne neba. Prevzema me občutek majhnosti.

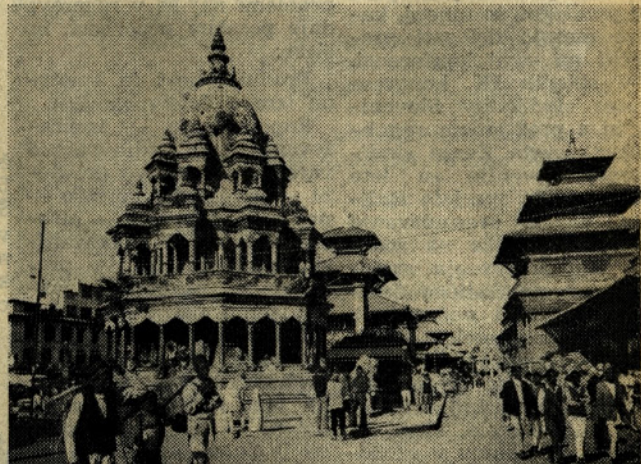
Po dnevu počitka odhajamo na tabor ena. Vreme še prej sončno, se oblači. Pot je dolga. Prečimo moreno, spotikamo se po kamenju, dosežemo sneg in po pritrjeni lestvi vstopimo v steno čez obrobno razpoko. Dolgo hodimo med ledenimi svečami in podori, narahlo prične snežiti, dosežemo pritrjene vrvi. Že nas zasuje tudi prvi plaz. Sopihamo, zimarimo po vrveh. Vse večji plazovi nas zasipujejo, visimo na vrveh, dokler se beli oblak okoli nas ne razkadi. Zasneženi dosežemo previsne skale, kjer stojita šotora tabora ena. Naša naloga je postaviti še en oštor, kopljeemo led in

sneg za ploščad in mine precej časa, da ga skopljemo. Med tem zdrvi čez nas dosti plazov in snega, vendar na koncu šotor le stoji. Mračni se že, ko zlezemo v šotore. Neje kuha, z Mkom pa leživa. Po strehi šotora drsi sneg, rahel šum po najlonu prijetno uspa.

Danes vreme ni tako oblačno, posije sonce, pa ga zakrijejo oblaki, vendar plazovi še vedno drvi v dolino. Proti popoldnevu pa se vse umiri, zato lahko brez težav sestopimo nazaj v bazo.

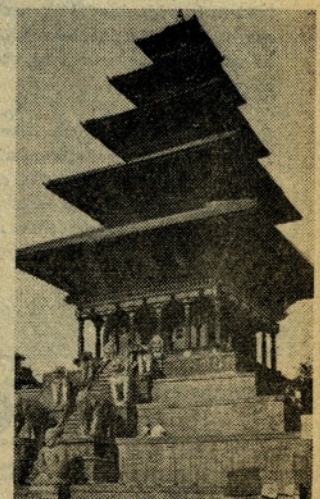
Imamo dan počitka, malo plezamo po skalnih blokih okoli baze, tako nam mine dan.

Na enko s prijatelji odidem po kosilu, vreme se kisa in kmalu sneži na vso moč. Zapade veliko novega snega, tako bolj rijemo, kakor pa hodimo. Plazovi grmijo vseskozi, tokrat so znatno večji kakor zadnjič. Preklinjamo vreme in sneg, celi kupi snega letijo čez nas in nas pritiskajo ob površino snežišča. Končno dosežemo tabor in varno zavetje šotorov. Sedimo v šotorih vsepovsod okoli pa se vsipujejo plazovi. Zjutraj je vreme oblačno, bližnji vrhovi so zaviti v meglo, mi pa ne vemo, kaj bi. Odločimo se in pritrđimo vrvi v prečnici do skalne stene v obliki »daljnogleda«. Tu bi morali v steno pritrđiti jamarske lestvice. Komaj z Nejcem obesiva lestvice in zabijeva nekaj klinov, že se vsuje snežna ploha. Sneg se vsipuje levo in desno od naju, naju pa varuje skalna streha. Prijatelji naju kličejo nazaj, zato se spustiva navzdol. Med sestopom v bazo se na desni strani stene

utrga ogromen plaz, s svojim snežnim oblakom zakrije pol doline, kmalu se vse umiri. Brez posebnih težav se vrnemo v bazo. Počivamo, neprestano sneži ves dan. Naslednji dan odinemo v steno zelo zgodaj, zapadlo je veliko novega snega. Hoja je utrudljiva in dolgotrajna. Posije sonce, prvi žarki me ujamajo malo pod taborom ena. Takoj, ko smo v taboru zbrani vsi, se razdelimo na dve skupini. Neje, Beni in jaz odidemo v steno pritrjevati lestve. Ivč in Peter pa kopljeta snežno luknjo. Pozno popoldne prične pihati orkanski veter, zato se po vrvi spustimo do šotorov. Zmračni se in kuhamo večerjo. Z Ivčem debatirava, za tem zaspiva. Sredi noči se razbesni vihar, ker pa trdno spim, ga sploh ne slišim. Naenkrat me predramijo klici na pomoč. Skoraj me vrže v strop šotora, tako hitro vstanem, še ves omotičen zavpijem: »Kaj je?!« Želo, ki je spal v desnem šotoru, mi pove, da ga je zasul sneg s šotorom vred. Pride k nama v šotor, do

jutra se tlačimo v tesnem šotoru in nekako predremamo noč. Zjutraj zlezemo iz šotora, pogled na okolico je žalosten, vse je zasuto s snegom. Nekaj ur kopljeemo in odmetavamo sneg. Za silo odkopljeemo kar se da in ni polomljeno. Zatem se z vso vnemo lotimo kopanja snežne luknje, ki nam bo dajala edino varno in udobno zavetje v vsej tej negostoljubni steni. (Nadaljevanje prihodnjič)

TRIM

Bratske vezi nas vežejo s tovariši iz DO „Metalac“ v Gornjem Milanovcu

Pobuda TOZD Frite, da obiščemo DO Metalac v Srbiji, kamor prodajajo nekaj svojih proizvodov, je tudi v TOZD Posoda nalletela na ugoden odmev. Zavedamo se namreč, da je ta DO resen konkurent naši temeljni organizaciji Posoda in da se njihova posoda vse bolj uveljavlja na domačem kot tudi tujem trgu. Interes, da si ogledamo proizvodne obrate in proizvodni proces v Metalcu je tako narasel, da smo se s TOZD Frite dogovorili za skupen obisk.

Tako so nas pogostili domačini in tu smo izmenjali vtise

Iz vsake TOZD se je zbralo 23 delavcev, ki so kot dolgoletni dobri in zaslužni delavci imeli prednost, da se udeležijo te ekskurzije. Za vodjo in prvega predstavnika naše skupine je bil izbran Mirko Gorjup, temu pa sta pomagala še družbenopolitična delavca iz Frit, Sead Samardžić in iz Posode Friderik Brečko.

Tako organizirani smo se 9. 5. 1981 ob 20. uri odpeljali iz Celja in se nato vso noč vozili prek Zagreba in Beograda do Gornjega Milanovca, kamor smo prispeli po dvanajstih urah vožnje. Pred vhodom v DO Metalac nas je na velikem rdečem panoju pozdravil napis »dobrodošli«, varnostniki pa so nam odprli zaporo in nas usmerili na parkirni prostor pred objektom družbene prehrane. Nismo se še dobro ustavili, ko so nam prihiteli nasproti z dobrodošlico predstavniki iz tega kolektiva. Prijazno so nas sprejeli in nas povabili v jedilnico, kjer so nam postregli s pijačo in nam predstavili svoj program, o tem kako bo potekal naš obisk pri njih. Program je bil dober in zato brez pripomb sprejet. Glavni direktor Metalca je nato predstavil DO, jo orisal v vseh glavnih značilnostih in nam zaželel u-

godno bivanje. Po tem uvodu smo se skupaj z odborom za »doček« iz Metalca odpeljali do kraja Topola, kjer stoji mavzolej na Oplencu, katerega so dali postaviti bivši srbski vladarji iz dinastije Karađorđević. Videli smo lahko grobnico kralja Petra I. in kralja Aleksandra, nad vse pa smo bili očarani nad notranjostjo cerkve, saj je vsa poslikana, in to v mozaiku, ki je tu in tam pozlačen, sicer pa iz dragega marmorja. Po mogočnosti in velikosti mozaičnih del

bili na kosilo v njihovem objektu družbene prehrane, nato pa so nam razkazali svoje proizvodne obrate, v katerih je kljub soboti potekalo delo vseh treh izmenah. Nekateri smo bili začudeni nad tem, pa so nam tovariši pojasnili, da so se dogovorili, da delajo vse sobote v mesecu za večjo produktivnost in večji družbeni in osebni standard. Glede na tehnične zmogljivosti oz. strojni park smo ugotovili, da niso daleč pred nami, da pa tudi ne zaostajajo in da le z večjo resnostjo in kolektivno zavestjo do dela dosejajo vidne rezultate.

Po ogledu tovarne smo se naselili v bližnjem hotelu, nato pa smo se že ob 16. uri zbrali na nogometnem igrišču, kjer smo odigrali nogometno srečanje med ekipama EMO — METALAC. Ker naše moštvo ni imelo dovolj igralcev, sta nam priskočila na pomoč dva igralca od gostiteljev, ki sta zelo požrtvovalno igrala za našo ekipo. Prvi gol smo dosegli že po treh minutah igre, vendar so domačini hitro izenačili. Tovariš Zec iz Frit se je kot veteran dobro izkazal in občinstvo ga je z burnim navijanjem spodbujalo, da je dal vse moči od sebe, tako da je na koncu onemogel in ga je zamenjal mlajši igralec. Tekma se je bližala koncu, rezultat pa je bil neodločen, zato sta obe ekipi sklenili, da podaljšata igralni čas za deset minut. Neodločen rezultat 7:7 je na koncu podaljškov dal vedeti, da sta moštvi precej izenačeni in da je najbolje, da pri tem ostane. Sledil je spominski posnetek in stisk rok, potem pa smo se vrnili v hotel, kjer so nam gostitelji pripravili svečano večerjo z glasbo. Kljub utrujenosti smo se znova razvedrili in plesali kolo tja do enih zjutraj, ko smo ob zvokih pesmi »Od Vardara pa do Triglava« odšli k počitku. Tistih nekaj ur spanja je hitro minilo, zatem smo se zbrali pri zajtrku ter odšli h grobnici padlih rdečearmejcev in naših partizanov v času NOB v Milanovcu. V lepo urejenem okolju, kjer je za vsakega padlega partizana posejana ena smreka, nam je predstavnik ZB iz Milanovca orisal zgodovinska dogajanja iz časov NOV v teh krajih.

Pot nas je potem vodila naprej v 20 km oddaljeni samostan, kjer hranijo predmete dinastije Obre-

novičev, ki so ta samostan ohranili in se sem zatekali pred Turki. Po ogledu so nas v samostanu lepo pogostili, ker po stari navadi ne gre iz samostana nihče, da bi ne bil pogosten. Ob povratku v Milanovac smo veselo prepevali in dobre volje prispeli v Metalac. Tu so nas domačini povabili h kosilu, po katerem smo si nazdravili in znova zapeli.

Čas je hitro mineval in nekako neradi smo se odpravljali, čeprav smo vedeli, da je pred nami še dolga in naporna pot. Sledili so stiski rok, objemane prijateljev in iskrene

spani prišli v Milanovac. Ravno zaradi te utrujenosti meni, da nismo doživeli vsega tistega, kar so nam gostitelji nudili in se tudi pri večerji nismo že od začetka tako razživali. Nadalje meni, da so gostitelji imeli dober program in so nas dobro seznanili s proizvodnimi dosežki in kulturnimi zanimivostmi svojega kraja.

Njegova želja pa je, kakor tudi želja nas vseh, da bi tudi mi pripravili njim tako lep in topel sprejem ter da pri tem pomagamo vsi, ki smo se srečanja v Gornjem Milanovcu udele-

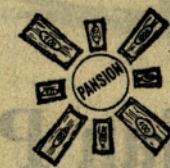

Nogometaši po tekmi, posnetek za spomin

želje, da si rečemo nasvidenje v Celju, kjer se bomo tovarišem iz Metalca oddolžili za obisk pri njih ter še poglobili stike na vseh področjih našega sodelovanja.

Po prihodu v Celje smo vprašali udeležence tega izleta o njihovih vtisih nato pa je tov. Martin Operčkal iz TOZD Frite dejal: »Moj vtis s sindikalnega izleta v Gornjem Milanovcu je takšen, da ga zlepa ne bom pozabil. Ne bom pretiraval, če povem, da dosedaj kaj takšnega še nisem doživel. Predvsem mislim na prijazen sprejem in neposrednost domačinov na vsakem koraku. Zelel bi, da se naši vodilni in vodstveni delavci iz obeh TOZD organizirajo, tako da bomo dobro pripravljeno sprejeli goste iz Gornjega Milanovca. Radi bi, da se tudi oni počutijo tako pri nas kot smo se mi pri njih.«

Najstarejši udeleženec Karl Rataj iz TOZD Posoda pa pravi, da je za njega predstavljala vožnja precejšen napor, saj je bila zelo dolga in smo nena- žili. Potruditi se moramo, da bo našim gostom prav

EMO

Prihod v znani manastir

1936 - 1981

45 LET

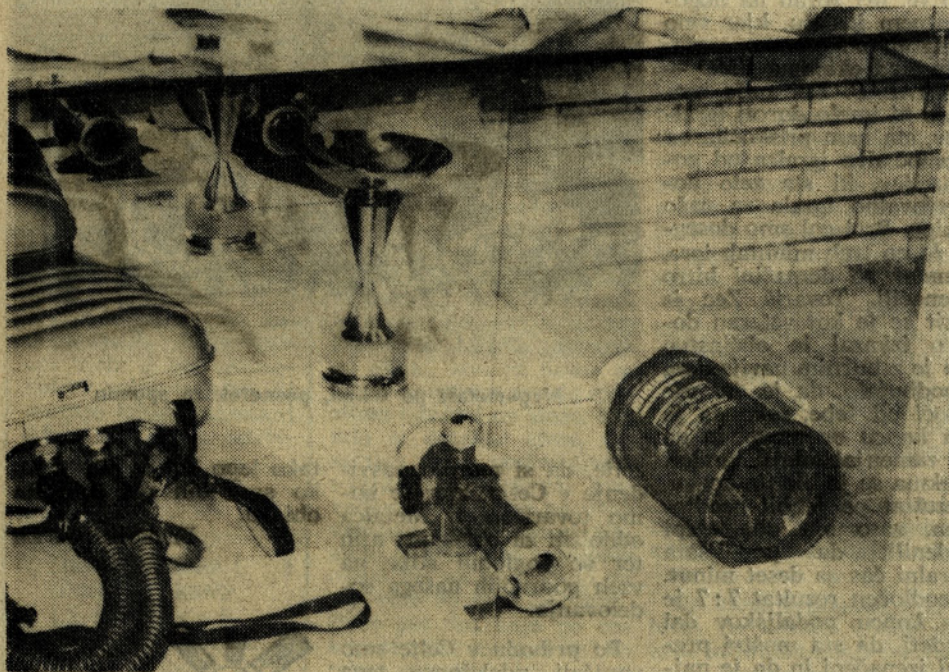
G.D. - EMC

45 let industrijskega gasilskega društva Emo

V letošnjem letu praznujejo člani našega gasilskega društva 45-letnico svojega aktivnega delovanja.

Od 16. maja 1936. leta, ko je društvo ustanovil takratni zasebni lastnik tovarne Adolf Westen, pa vse do danes gasilci uspešno skrbijo za zavarovanje našega premoženja pred požari, uspešno pa skrbijo tudi za krepitev na področju požarne varnostne preventive, da bi zagotovili tak požarno varnostni red, ki bo še nadalje omogočal varno in nemoteno obratovanje delovne organizacije.

V preteklih dneh smo si lahko v vitrinah v avli obrata družbene prehrane ogledali razstavo gasilske opreme in pripomočkov, katero uporabljajo gasilci pri svojem delu. Videli pa smo lahko tudi del pokalov in priznanj, ki so jih osvojili na prenekaterih tekmovanjih, ki so se jih udeležili, ali pa so jih dobili za svoje vestno dosledno in uspešno delo v preteklih letih.

Marjan Pristovnik odšel

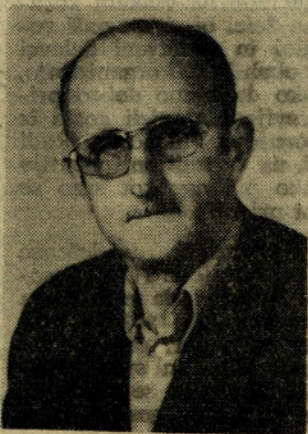
Strojni obrat še brez enega strokovnjaka

Pred nedavnim smo se zbrali sodelavci strojnega obrata ter se prisrčno poslovili od prijatelja, sodelavca Marjana Pristovnika, ki je odšel v svoj zasluženi pokoj. Z njim smo izgubili ponovno enega, če se tako izrazim »pravega Emovca«.

Marjan je vso svojo delovno dobo prebil v EMC, se zanj predajal v dobrem in slabem. Z njim smo izgubili moža z mnogo izkušnjami, ki jih je nesebično prenašal na svoje mlajše sodelavce.

Če bi kdo vprašal, kdo je ta Marjan, bi mu najlažje razložil takole: prav gotovo si bil že kdaj v garaži. Tam si videl visokega mo-

ža z očali, nasmejanega, vedno galantnega, ustrezljivega moža. Odgovor bi bil. Aha, Sedaj vem, kdo je Marjan.

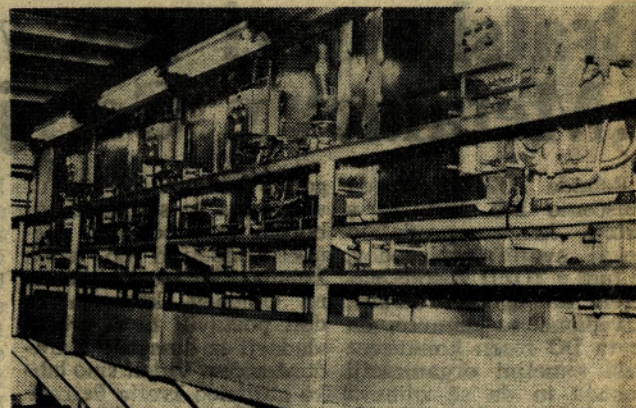

Marjanu se je za kratek čas malo poslabšalo zdravje. Bil je operiran. Operacija je uspela. Z veseljem smo ga pričakali ter mu zaželeli hitrega okrevanja. Izgleda, da so bile naše želje uresničene, kajti Marjan je šel v pokoj zdrav.

Želimo mu, da bi nas tak večkrat obiskal.

Jože Oštir

Naši obrazi

Pomemben uspeh

Ni še dolgo tega, praktično do meseca maja smo lahko uporabljali izraz črna kuhinja za pocinkovalnico — TOZD Emokontejner Dim, ki se je ustvarjal od nafte je bil nadležen in strupen. Črno zamaščeno, osajeno okolje je bilo že nevzdržno.

TOZD Vzdrževanje — energetika je pristopilo k predelavi kurjenja Zn — kotla in sušilnice iz nafte na plin. Čisto izogorevanje, brez saj je omogočilo, da je postal ta delovni prostor, lahko se mirno izrazimo, prostor za malico.

Oprema, ki smo jo vgradili je od firme Dr. Schmitz — Apelt. Glede na različno stanje na trgu, glede dobave nafte ali plina imamo to prednost, da je naš sistem prirejen tako, da imamo možnost preusmeriti se in to v slabih dveh urah ali na kurjenje s plinom ali na kurjenje z nafto. Za kurjenje s plinom uporabljamo zemeljski plin s 120 m/bar predprika. Delo s plinom je zelo nevarno, saj so pri vgradnji tega sistema upoštevane vse varnostne mere in predpisi, ki za to področje dela obstajajo. Vsak gorilnik zase ima svojo krmilno omarico, v kateri so vgrajeni vsi varnostni elementi, ki v primeru kakršne koli naravne napake vržejo sistem v blokado. Isto se takoj registrira na glavni stikalni omari, na kateri so oznake, kje je nastala napaka. Pri sušilnici so vgrajene celo fotocelice, ki opozarjajo vrednost plamena in ob kakršni koli manjši registraciji nepravilnosti postavijo sistem v blokado. Seveda bi se dalo strokovno ves potek še podrobneje opisati. Vendar moj sestavek nima tega namena. V glavnem služi kot informacija sodelavcem v ostali delovni organizaciji, da zvedo, kaj se v DO dogaja, za lažje, sodobno, zdravo delo.

Ta sestavek ne bi imel prave vrednosti, če vam v njem ne bi omenil, da je to delo opravila zvesta skupina sodelavcev, strokovnjakov iz strojne de-

lavnice ter elektro delavnic.

Delo sta pod zelo težkimi pogoji vodila in uspešno pripeljala do konca tov. Franc Skarlovnik in Vinčo Dobrišek s sodelavci — varilcem Jurkovičem, Bojanom Gradišnikom, Vladom Ljubekom, Gorenjakom, Klajičem, Potočnikom ter električarji Markom Hriberškom in Francem Kumrom. Jože Oštir

ZAČETEK MDA KRAMPI IN LOPATE SO SE OGLASILI

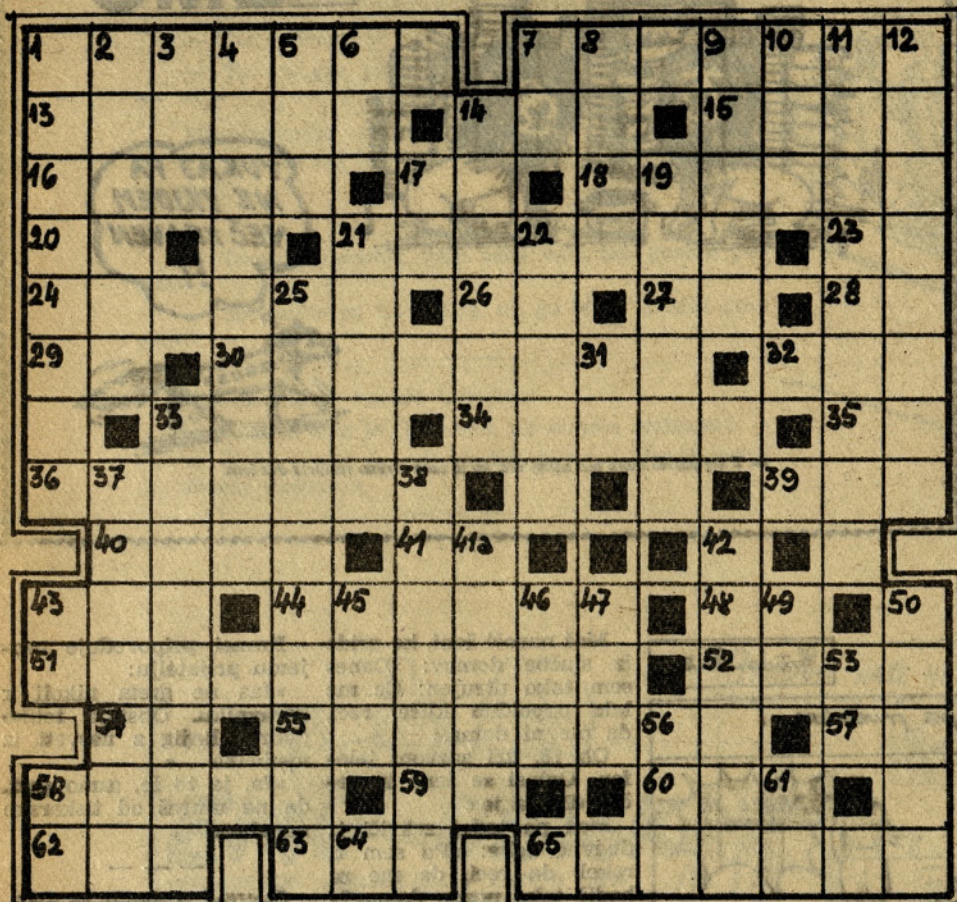
Na mladinskih delovnih akcijah v Sloveniji bo letos zvrstilo okoli 5.000 brigadirjev iz vse Jugoslavije. Njihovo delo bo vredno več kot osemdeset milijonov dinarjev.

7. junija so spet oživila naselja mladinskih delovnih akcij. Brigadirji so začeli z delom na zveznih MDA na Kozjanskem, v Posočju, Suhi krajini in v Slovenskih goricah ter na republiških MDA v Brkinih, na Krasu in Beli krajini, nekoliko kasneje pa še v Istri, Na Kotskem in Goriškem.

Toda delo ne bo samo delo s krampi in lopati, čeprav so prve mladinske delovne akcije nastajale prav zaradi takšnega dela, saj je bilo po vojni treba obnoviti porušeno domovino. Danes je delo prepleteno še z drugačno ustvarjalnostjo mladih, na družbenopolitičnem, kulturnem, športnem področju, ki sicer nosi korenine iz preteklosti, pa vendar je današnje delo v brigadi drugačno.

Pri vsem tem pa velja še posebej poudariti, da so mladinske delovne akcije, ki so se pričele pred kratkim pravzaprav lep in uspešen zaključek dolgotrajne aktivnosti skozi vse leto.

Križanka številka 4

- SLAVI -

VODORAVNO: 1. kraj ob

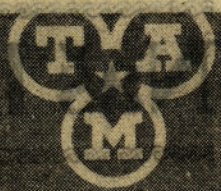
NAVPIČNO: 1. grelno

Muri — severna meja, 7. priimek glavnega direktorja EMO (Franci), 13. starogrški junak, 14. tečaj, 15. tuje moško ime, 16. plačilno sredstvo, 17. francoski naziv za zlato, 18. posoda — priprava za kajenje, 20. kemijski znak za Iridij, 21. naziv iranskega verskega voditelja (Homeini), 23. Anton Nemec, 24. dovršni — pretekli čas, 26. Viktor Oman, 27. avtomobilska oznaka Irana, 28. kazalni zaimek, 29. avtomobilska oznaka Tunizije, 30. neznačilen, 32. vrednostni papir, 33. koralni otok — greben, 34. nasprotno od gost, 35. avtomobilska oznaka Kitajske, 36. žival iz rodu kun, podobna medvedu, 39. Zevsova mati, 40. visok hrib, vzpetina, 41. prva in tretja črka, 42. rimsko število 1000, 43. kosmata odeja, 44. tanjšati, 48. sibirski reka, 50. kemijski znak za BOR, 51. če kaj pridobimo, 52. kraj, kjer prebivajo cesarji, kralji in drugi vladarji, 54. dalmatinski izraz, 55. polotok v Severni Ameriki, 57. povratni zaimek, 58. deloma, 59. kratka imena in priimka očeta relativnostne teorije, ki je bila osnova za izdelavo atomske bombe, 60. priimek beograjske igralke (Eva), 62. žensko ime, 63. zadetek pri nogometu, 64. kisik, 65. sopodpisnik menice.

telo (naš izdelek), 2. reka v grškem podzemlju, 3. kratica za našo denarno enoto, 4. borilec v areni pri starih Rimljanih, 5. skandinavski drobiž, 6. avtomobilska oznaka glavnega mesta AP Vojvodine, 7. japonska igra, podobna šahu, 8. drugi del naziva sadnolikerskega kombinata iz Ajdovščine (Fructal), 9. oselnik, 10. ljubkovalno moško ime (Oton), 11. odlagalen, 12. glasovna figura — ponavljanje istega samoglasnika, 14. davni izsledek, 17. vzklík — medmet klicanja, 19. nova vrsta — odstavek, 21. hunski poglavar, imenovan bič božji, 22. natančen, 25. zdravnik za ustne bolezni, 31. skrajšano moško ime, 32. avtomobilska oznaka Belgije, 33. nesocialnost, sebičnost, netovarištvo, brez čuta za skupnost, 37. razdražen, razkačen, 38. znameniti kartaginski vojskovodja, 39. osemnajsta črka, 42. naša strupena kača, 43. avtomobilska oznaka Kopra, 45. domače sukno, 46. tuje žensko ime, 47. kratica za Inštitut varstva pri delu, 49. Boris Verbič, 50. vrsta listavca, francoska luka, lesno podjetje iz Cerknice, 53. znamka italijanskih kamionov, 56. Talisova osvežilna pijača, 58. pritrtilnica, 61. kratka nacističnih jurišnih oddel-

kov, 65. avtomobilska oznaka Tajske, 41.a staro glasbilo na strune.

— Slavi —

1961 — 1981

Odlukom Radničkog savjeta, a prigodom jubilarne proslave dvadesete obljetnice rada

ZIV TAM — „AVTOTRGOVINA“ MARIBOR
OOUR „PRODAJNA ORGANIZACIJA“
ZAGREB

dodjeljuje

PRIZNANJE

IMO CELJE

za višegodišnju uspješnu poslovnu suradnju

U Zagrebu, 15. svibnja 1981.

Direktor: _____ Predsjednik Radničkog savjeta: _____

ZAHVALA

Ob izgubi drage žene

ŠTEFANIJE DEKLEVA

se iskreno zahvaljujem sodelavcem iz TOZD Orodjarna za izrečeno sožalje in darovano cvetje.

Žaljujoči mož Jože

ZAHVALA

Ob bridki izgubi moje drage mame

IVANKE ŠPES

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti in ji darovali venec.

Sin Branko

ZAHVALA

Ob bridki izgubi mojega dragega očeta

ALOJZA KUKOLJA

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem za izrečeno sožalje in denarno pomoč.

Žaljujoča hčerka Nada Križanec z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega ata

HINKA DOLERJA

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem in sodelavkam iz TOZD POSODE, še posebej vsem iz izdelovalnice ročajev in vtiskovalnice, za spremstvo na njegovi zadnji poti, za darovani venec ter denarno pomoč. Prisrčna hvala tudi sindikalni organizaciji ter članom godbe na pihala.

Žaljujoči sin Hinko z domačimi

Emajlirrec

Casopis izhaja dvakrat mesečno kot glasilo delovne skupnosti EMO Celje in ga prejemaajo vsi člani te delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor.

Glavni in odgovorni urednik: Viki Klenovšek. Tehnična oprema: Jože Kuzma. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 23-921, interna 238. Po mnenju Republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen plačevanja davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 22. 5. 1973). Tisk in klišeji AERO Celje.

Emajlirrec

Naš humor

V enem izmed avtobusov, v katerih se poleg delavcev EMO, ki se vozijo z dela in na delo, vozijo še učenci raznih celjskih šol je vedno gneča. Nekega dne se v tej gneči znajdeti delavec naše delovne organizacije in učenka neke srednje šole drug ob drugem. Ker se je bilo stiskanju nemogoče izogniti, obema pa je bilo precej nerodno, prične učenka razgovor:

»Danes je pa dren. Ali greste z dela?«

»Ja, s šihla grem, ti pa iz šole?«

»Da.«

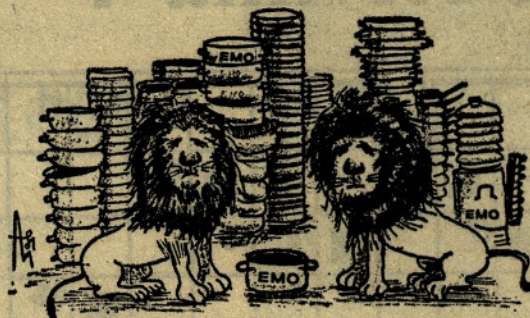
»Ali imaš štipendijo, ali te pa starši vzdržujejo?«

»Ne, štipendije nimam, sem kar staršem v breme.«

»No ja, ko boš doštudirala se boš pa osamosvojila.«

»Ja, takrat bom pa srečna, ko bom stala na lastnih nogah.«

»Saj bo pa že skrajni čas, ker zdaj že ves čas na mojih stojiš.«

EMO

TUKAJ PA
NE PRIDEM
VEČ ZRAVEN
!?

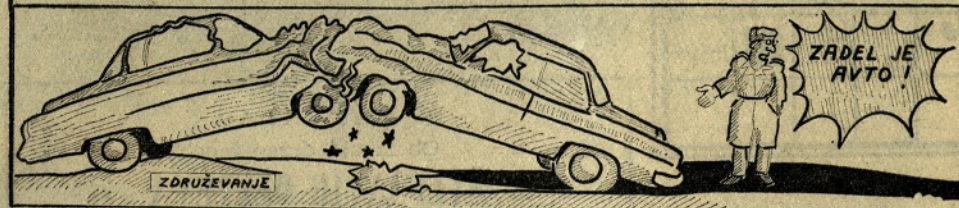

— V tej posodi mora biti nekaj več, ko jo tako skrbno varujeta dva leva.

Zadetek : TOMBOLA

Jožidar Panč

TO ME BOLI NA TOMBOLI, ko jih nekaj zadene, večino pa prizadene...

ORGANIZATOR TOMBOLE BI NAJRAJE TABLICE PRODAJAL ŠE PO KONČANI TOMBOLI

DO-BITI, ALI NE DO-BITI... ORGANIZATOR: NI VAŽNO DOBITI, VAŽNO JE SODELOVATI...

PADEL KO MUHA

TOMBOLA ZBLIŽA INTERESE KRAJANOV-DOBITI

Mož naroči ženi, ko pride iz službe domov: »Danes sem tako utrujen: Če me kdo popoldan kliče, reci, da me ni doma.«

Ob 18. uri zazvoni telefon. Oglasi se žena in reče: »Doma je.«

Mož pa tedaj zakriči iz dnevne sobe: »Pa sem ti rekel, da reci, da me ni hodiš tako pozno domov?«

Žena pa odvrne: »Pa kaj se razburjaš, saj niso klicali tebe...«

Franci pripoveduje svojemu prijatelju:

»Jaz ne grem nikoli k zdravniku. Obstaja toliko dobrih knjig z nasveti iz medicine...«

»Ja, ja to že, samo pazi, da ne umreš od tiskarske napake.«

Čistilka v banki se priča z direktorjem:

»Vi sploh nimate zaupanja vame.«

»Odkod vam le ta ideja? Kaj ne vidite, da povsod puščam ključke od trezorja?«

»Da, samo nobeden ni pravi.«

Dva pijančka.

Prvi: »Kaj pa kaj pravi žena, ko prideš tako pozno domov?«

Drugi: »Nimam žene.«

Prvi: »Zakaj pa potem hodiš tak opozno domov?«

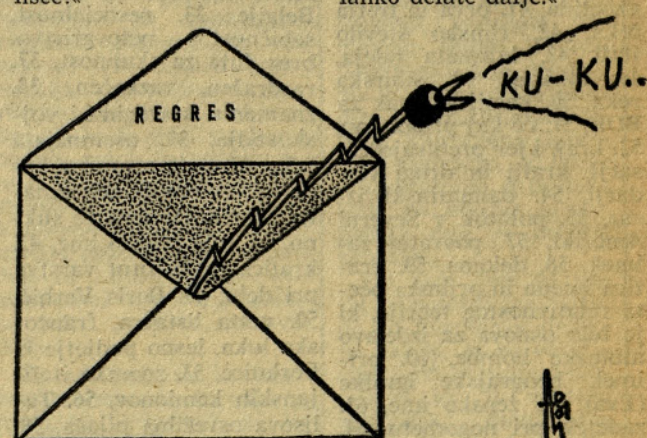
Zakonski par se pripelje pred gledališče in mož začne psovati: »Sem ti rekel madona, da je bila tista obleka čisto dobra. Ne vem, zakaj sem moral obleči to-le!«

»Pa kaj se zdaj razburjaš? Ta se ti čisto lepo poda!« reče žena.

»Že mogoče,« odgovori mož, »ampak v tisti prejšnji imam karte za gledališče!«

»Tovariš dohtar, imam migreno, bolijo me ledvice, peče me v trebuhu, trpim zaradi revmatizma.«

»Dovolj! Če vse to skupaj lahko prenašate, imate jekleno zdravje. Čestitam vam, lahko delate dalje.«

BREZ BESED